

ELBİSTAN'DA MESLEKTAŞLARIMIZA YAPILAN ÇİRKİN SALDIRI

12 Nisan 2009 tarihinde EÜAŞ Afşin-Elbistan Linyitleri İşletmesinde dekapaj işi yapan Park İnşaat firmasında şantiye şefi olarak görev yapan Odamız üyesi Hakan SÖNMEZ, firma çalışanı 15-20 kişinin fiili saldırısına uğramıştır. Olayda darp edilen üyemiz hastaneye kaldırılmıştır. Bir gün sonra, 13 Nisan 2009 günü üyemiz Mehmet ÖNAL bir grup çalışan tarafından tartaklanmıştır. Öncelikle meslektaşlarımıza geçmiş olsun dileklerimizle, bu tür olayların tekrar yaşanmamasını diliyoruz.

Olayın hemen akabinde, Oda temsilcimiz ve üyelerimizle görüşülerek bilgi alınmış ve olayı araştırmak üzere Adana Şubemize görev verilmiştir. Adana Şubemizin Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet UYGUR ve Mehmet DEMİREZEN Şube Yönetim Kurulu kararıyla 21.04.2009 tarihinde olay yerine gitmiştir. İlgililerle ve üyelerimizle görüşen Şube yetkilileri olayın nedenleri ile ilgili bir rapor hazırlamıştır. Rapora göre; "Çalışanlara siyasi vaatler, çalışanların ötekileştirilmesi, eğitimsizliği, işyerlerinde alt-üst işveren ilişkilerinin sınırları belirlenmeden çalışan taşeronlar, proje gereği de olsa işçilerin işten çıkartılmalarına karşı verdiği tepki, teknik personelin görev, yetki ve sorumluluklarının tarifsizliği bu tür üzücü olayların mesnedini teşkil etmektedir." denilmektedir.

Bu tür üzücü olaylar pek çok işletmede bir şekilde yaşanmaktadır. Bunların pek çoğu da örtbas edilmektedir. Olaylar incelendiğinde mühendislerin sınıfsal konumlarındaki değişiklik ve çalışma koşullarındaki olumsuz değişim (taşeronlaşma, esnek çalışma, örgütsüzlük vb.), şovenizmin ve mikro-milliyetçiliğin kışkırtılması olayların

ana nedenleri olarak sayılabilir.

Mühendislerin yaklaşık % 80'inin ücretli olduğu TMMOB çevrelerinde genel kabul gören ve yapılan araştırmaların da desteklediği bir görüştür. Bu gün işsiz mühendislerin oranının % 20'nin üzerinde olduğu bilinmektedir. Ücretli mühendisler; düşük ücretler, işsizlik korkusu, güvencesiz çalışma koşulları, düzensiz ve yoğun çalışma, yasal hakların verilmemesi gibi sorunlar yaşamaktadır. Mühendisler bu sorunların yanı sıra statü kaybı, haklarını koruyacak bir örgütlenmenin olmayışı gibi ek sorunlarda yaşamaktadır. Statü kaybı, ücret ortalamalarının düşmesiyle yaşam standardının diğer emekçilere yaklaşmasını, işyerinde yönetici pozisyonlarındaki gerilemeyi içermektedir. Bu gerçeklik geçmiş dönemlerdeki mühendisin gerek toplumsal yaşamdaki, gerekse işyerindeki durumuyla karşılaştırıldığında bir tatminsizlik oluşturmakta, genç mühendisler ise, çok zor eğitim süreci sonunda ulaşmayı umdukları konumların giderek zorlaştığını görmektedir. Bu durum bazı genç mühendislerde "işçiler gibi çalışıyoruz, teknisyenlerden geriye düşüyoruz" gibi yakınmalarla karşılığını bulmaktadır. Yeni işe başlayan mühendislerin; "ücretlerinin ödenmediği, esnek çalışma koşullarının dayatıldığı, kriz ile birlikte ücretsiz izinlerin arttığı, gelecekle ilgili umutlarının azaldığı, sık işe girip çıkmaların yaşandığı, iş yaşamının tüm yaşamı belirlediği, kendine ayıracak zamanının kalmadığı, evde ve tatil zamanlarında da çalışmak zorunda kalındığı" gibi sorunlar yaşadıkları belirtilmektedir.

Mühendisler, bilimsel eğitim almış bir meslek mensubu olarak projeci, teknik

uygulama sorumlusu, yönetici, denetçi vb. konumlarda bulduklarından dolayı yapılan işlerin doğaya, halka ve işçilere zarar vermeyecek şekilde yapılmasında sorumluluk sahibi olarak davranmak durumundadır. Sermaye, mühendisi "azami kâr" hedefine uygun olarak istihdam etme eğilimindedir. Onun karşısında mühendis ise kişisel gereksinimlerini karşılama, çıkarlarını koruma kaygısıyla oldukça güçsüzdür. Mühendis çelişik bir durumdadır. Çünkü yukarıda bahsedildiği gibi mühendis, hem yapılan işlerde belli yetkilere sahiptir; hem de yapılan işin (güvencesiz çalışma, sorumluluk duygusu, iş güvenliği vb.) olası sonuçlarını bilmektedir. Bilgi sorumluluk yükler. Mühendisin içinde bulunduğu çelişki bireylerin "etik, ahlak" gibi kaygılarla aşabileceği bir çelişki değildir. Bu nedenle mühendisler örgütleri sahip çıkmalıdır. Mevcut sendikasızlık durumu da göz önüne alındığında bugün mühendisler sahip çıkabilecek kurum olarak TMMOB ve bağlı Odalar görünmektedir. Odalar bir yandan mühendislerin geçinebilmek için kalitesiz, niteliksiz, göstermelik işlere başvurmak

zorunda kalmamasını sağlamayı görev olarak görmeli, öte yandan bu tür uygulamalara karşı yaptırım uygulmalıdır. Odalar, belirlenen asgari ücretin uygulanmasını sağlamak için çalışma yürütmelidir. Mühendis asgari ücreti olarak 4 kişilik ailenin yoksulluk sınırının belli bir miktar üstü belirlenmelidir. Genel asgari ücret önermesinden farklılığın nedenleri, mühendisliğin içinde yaşadığımız şartlarda oldukça zorlu (ekonomik olarak da zorlu) bir eğitim süreci sonrasında kazanılabilir olması, bilgiye dayalı bir meslek olarak kendini yenileme ihtiyacı bulunması ve bu ihtiyacın gerektirdiği harcamalar, mühendisin üretim sürecinde artıdeğere katkısının daha yüksek olması şeklinde özetlenebilir.

Yaşadığımız işsizliğin, güvencesiz çalışmanın, yoksullaşmanın nedeni kapitalizmdir. Sorunlarımızın çözümü de kapitalizme karşı mücadele etmek ve mücadele edilecek kanalları oluşturmaktan geçmektedir. Bunun için, Odaların görevini yerine getirmesi kadar, üyelerin de Odalarına sahip çıkmaları gerekmektedir.

YÖNETİM KURULU

MERSEM-7 HAZIRLIK TOPLANTISI YAPILDI

Oda Başkanımız Mehmet TORUN, Yönetim Kurulu Üyelerimiz İbrahim YILMAZOĞLU ve Cemalettin SAĞTEKİN ile komisyon üyemiz A. Murat TEKİN 30 Haziran 2009 tarihinde Afyonkarahisar'a giderek, 13-15 Ekim 2010 tarihleri arasında aynı il'de gerçekleştirilecek olan MERSEM-7 Uluslararası Doğaltaş Kongresinin hazırlık çalışmalarını yapmak üzere İl Temsilcisi ve Temsilci Yardımcılarıyla biraraya gelmişlerdir.